

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220203574
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7220203574.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a sudcov JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Rastislava Pellu v spore žalobcu: B. Braun Medical s.r.o., Hlučínska 3, 831 03 Bratislava, IČO: 31 350 780, právne zastúpený: RUŽIČKA AND PARTNERS s.r.o., Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, IČO: 36 863 360, proti žalovanému: Univerzitná nemocnica L. Pasteura Košice, Rastislavova č. 43, 041 90 Košice, IČO: 00 606 707, zastúpený: ALENA ZADÁKOVÁ – advokát s.r.o., Kováčska 245/32, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 209 451, o zaplatenie 4.972.757,92 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 14. decembra 2022, č. k.: 31Cb/20/2020 - 1183, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie Okresného súdu Košice II z 14. decembra 2022, č. k.: 31Cb/20/2020 - 1183.
- II. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením (v poradí druhým) nepriznal žiadnej zo strán náhradu trov konania.
2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 31Cb/60/2018 v postavení žalobcu v 2. rade spolu so žalobcom v 1. rade, spoločnosťou BFF Central Europe s.r.o., IČO: 44 414 315 domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v 1. rade (postupníkovi), eventuálne žalobcovi v 2. rade (postupcovi) pohľadávku 4.972.757,92 eur s príslušenstvom, titulom nároku na zaplatenie kúpnej ceny liekov a zdravotníckych pomôcok, ktoré žalovanému dodal žalobca v 2. rade a ktorá pohľadávka bola následne postúpená na žalobcu v 1. rade.
3. Uznesením zo dňa 19.6.2019 súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby, podľa ktorej sa žalobca v 1. rade a žalobca v 2. rade domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 4.972.757,92 eur s príslušenstvom žalobcovi v 1. rade, eventuálne žalobcovi v 2. rade.
4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 30.3.2020 vylúčil nárok žalobcu v 2. rade na samostatné konanie, vedené pod sp. zn. 31Cb/20/2020 a rozsudkom zo dňa 7.6.2021, č. k. 31Cb/60/2018 - 1291 v spojení s opravným uznesením zo dňa 23.6.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.7.2021 priznal uplatnený nárok spoločnosti BFF Central Europe s.r.o. (pôvodne žalobca v 1. rade).
5. Žalobca následne zobral svoju žalobu v celom rozsahu späť s poukazom na odpadnutie dôvodu sporu v dôsledku rozhodnutia súdu prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 31Cb/60/2018. Zároveň navrhol nepriznať náhradu trov konania žalovanému, z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Žalobca uviedol, že žalobu podal z opatrnosti v záujme predídania premlčania pohľadávky, nakoľko žalovaný

účelovo spochybňoval aktívnu legitímáciu veriteľa pohľadávky spoločnosti BFF Central Europe s.r.o., ktorá ju nadobudla postúpením od žalobcu.

6. Žalovaný so späťvzatím žaloby v celom rozsahu súhlasil a žiadal priznať náhradu trov konania v celom rozsahu.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že rozhodol vo veci skorším uznesením dňa 24.1.2022, ktorým konanie zastavil a z dôvodu procesného zavinenia žalobcu, priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z dôvodu odvolania podaného žalobcom bol výrok uznesenia o trovách konania odvolacím súdom zrušený s tým, že odvolací súd uložil súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o trovách konania a svoje rozhodnutie odôvodniť zákonným spôsobom, tak aby bolo jeho rozhodnutie presvedčivé.

8. Dôvodil súd prvej inštancie, že nárok sporových strán na náhradu trov konania posudzoval podľa § 256 ods. 1 C.s.p. a § 257 C.s.p., prihliadnuc na osobitné okolnosti prejednávanej veci. Aj keď aplikujúc § 256 ods. 1 C.s.p. je nesporné, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, ktorý zobral žalobu späť bez uspokojenia uplatneného nároku žalovaným, súd prvej inštancie v prejednávanej veci aplikujúc ustanovenie § 257 C.s.p. rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

9. Za dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 C.s.p. súd prvej inštancie považoval dlhodobé omeškanie žalovaného so zaplatením dlhu a následné odmietnutie vyplatenia žalovanej pohľadávky postupcovi, ako aj postupníkovi počas celého trvania premlčacej doby.

10. Uviedol súd prvej inštancie, že aj keď žalovaný uvádzal, že nemohol ovplyvniť podanie žaloby ani okruh strán sporu a osobitne poukazoval na vedomosť žalobcov, že jeden z nich bude v konaní neúspešný, mal súd prvej inštancie za to, že to bol práve žalovaný, ktorý svojim konaním zadal dôvod pre podanie žaloby oboma žalobcami, ktorí tak konali v záujme predídania premlčania žalovanej pohľadávky. Obava žalobcu, že v prípade neúspechu postupníka v konaní vedenom pod sp. zn. 31Cb/60/2018, sa žalovaná pohľadávka 4.972.757,92 eur premlčí a postupca bude vystavený riziku neúspechu v ním neskôr iniciovanom konaní, bola podľa súdu prvej inštancie dôvodná. Uvedené zakladá dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré súd prvej inštancie prihliadal pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

11. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p. Žalovaný namietal, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je svojvoľné, keďže nerešpektuje ustálenú judikatúru. Zároveň je neodôvodnené, keďže súd prvej inštancie iba prebral argumentáciu žalobcu. Podľa názoru súdu prvej inštancie mal žalovaný čakať, neuplatňovať žiadne prostriedky procesnej obrany a nečinne sa prizerať komu bude pohľadávka prisúdená. Nič nebránilo žalobcovi, aby podal samostatnú žalobu a konanie hneď prerušil, kým sa nerozhodne o nároku spoločnosti BFF Central Europe s.r.o., čím by nedochádzalo k zbytočným nákladom konania. Žalobca však opačne, podával stanoviská, zúčastňoval sa na pojednávaní. Konanie žalobcu je účelové, keďže v prípade úspechu si navyšoval úkony právnej služby, ktoré by si nepochybne uplatnil. Bolo povinnosťou súdu prvej inštancie zohľadniť zodpovednosť žalobcu za vedenie sporu, ktorý vyvolal. V konaní bol žalobca zastúpený advokátom, teda osobou znalou veci, schopnou identifikovať právnu podstatu problému a zodpovedať za procesný úspech klienta, ktorého zastupuje. Podanie žaloby s cieľom – uvidíme čo bude a ako to dopadne, nemožno považovať za okolnosť hodnú osobitného zreteľa ani za konanie, ktoré by malo mať výnimočný charakter. Aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Nemožno sa stotožniť, že dôvodom hodným osobitného zreteľa mala byť „poistka“, resp. opatnosť žalobcu, pre ktorú bola žaloba podaná. Ďalej žalovaný poukázal, že už z podstaty sporového konania je zrejmé, že žalujúca strana by mala predpokladať úspech v spore, ktorý svojim dispozičným úkonom – žalobou vyvolá, tobôž aby sa jednalo o okolnosť, ktorá by mala mať výnimočný charakter (uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 17.8.2022, č. k. 5Co/102/2022). Súd prvej inštancie prejedlikoval dôvodnosť nároku žalobcu, čo je v prípade zastavujúceho konania neprípustné a v rozpore s ustálenou súdnou praxou a tiež s jeho vlastným právnym názorom vysloveným v uznesení zo dňa 24.1.2022. Súd prvej inštancie nepochopiteľne uviedol, že by sa nárok žalobcu premlčal, bez toho, aby vedel, že sa jedná o dôvodný nárok, či pohľadávka nebola uhradená a či tovar bol dodaný, keďže

to nebolo predmetom dokazovania v spore. Navyše súdu prvej inštancie je z vlastného rozhodnutia v konaní sp. zn. 31Cb/60/2018 zrejmé, že žalobca nie je vlastníkom uplatnených pohľadávok, teda logicky sa nemusí báť, že sa mu premlčia. Súd prvej inštancie opomenul, že pri zastavení konania sa skúma len „procesné zavinenie“, teda rozhodujúce skutočnosti, ktoré vznikli po začatí konania. Keďže žalobca vzal žalobu späť a to nie preto, že by dosiahol to, čo v žalobe požadoval, z procesného hľadiska platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené a preto podľa § 256 C.s.p. vznikol žalovanému nárok na náhradu trov konania. Žalovaný ďalej dôvodil, že rozhodnutie považuje za prekvapivé, keďže súd prvej inštancie neoznámil žalovanému, že dospel k vnútornému presvedčeniu o potrebe aplikácie § 257 C.s.p., o čom sa žalovaný dozvedel až zo samotného rozhodnutia. Súd prvej inštancie bol povinný vytvoriť procesný priestor umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu ustanovenia § 257 C.s.p.

12. Súd prvej inštancie doručil odvolanie žalovaného žalobcovi dňa 8.2.2023.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

14. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym procesným postupom, skutkovými zisteniami a právnym posúdením. Posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

16. Z obsahu odvolania v zásade vyplýva, že žalovaný nesúhlasí s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Skutočnosť, že žalovaný mal na vec odlišný názor a že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo odôvodnené podľa jeho predstáv, nie je dostačujúcou bázou pre záver, že je nepreskúmateľné a že konanie má vadu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.

17. Nemožno preto konštatovať, že by uznesenie súdu prvej inštancie neobsahovalo zásadné vysvetlenie podstatných dôvodov pre jeho rozhodnutie, a že by tak bol naplnený predpoklad pre prípustnosť odvolania z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR.

18. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav - zistenia podľa obsahu spisu, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na danú vec a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Súd prvej inštancie primerane vysvetlil, z akých úvah a dôkazov vychádzal pri závere o aplikácii ustanovenia § 257 C.s.p. na prejednanú vec.

19. Aj keď základom rozhodnutia odvolacieho súdu je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p., keďže sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, a preto na jeho skutkové a právne závery odkazuje, považuje za potrebné na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalovaného uviesť nasledovné:

20. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania strán sporu.

21. Súd prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 31Cb/20/2020 priznal uplatnený nárok spoločnosti BFF Central Europe s.r.o. a na základe späťvzatia žaloby, konanie o vylúčenom nároku, vedené pod sp. zn. 31Cb/20/2020 zastavil. Napriek tomu, že sa žalobca domáhal aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p., súd prvej inštancie pôvodne o trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 C.s.p.

22. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania bolo zaplatenie pohľadávky 4.972.757,92 eur s príslušenstvom, uplatnenej v konaní na základe žaloby, ktorú podali voči žalovanému dvaja žalobcovia (postupca B. Braun Medical s r.o. a postupník BFF Central Europe s.r.o.) dôvodiac, že žalobca B. Braun Medical s r.o. ako pôvodný veriteľ túto podáva z dôvodu právnej istoty, keďže žalovaný vo viacerých konaniach, kde vystupuje ako žalobca iba postupník napáda platnosť zmlúv o postúpení, čím sa predíde možnému riziku premlčania uplatneného nároku, ak by súd dospel k záveru, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na postupníka.

23. Podľa § 251 C.s.p., trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

24. Podľa § 255 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (ods. 1). Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (ods. 2).

25. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

26. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

27. Podľa § 234 C.s.p., súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej (ods. 1). Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (ods. 2).

28. Podľa § 236 C.s.p., v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

29. Na základe uvedeného skutkového stavu ako aj citovaných zákonných ustanovení odvolací súd uvádza, že zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania alebo strane, ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

30. Odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 257 C.s.p. predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 C.s.p.) a zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 C.s.p.). Vyššie uvedené znamená, že súd v týchto prípadoch nemusí zaviazať neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazať stranu sporu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani exemplifikatívne. Ich výklad ponecháva na súdnu prax. Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy, ktorá nepriznanie nároku na náhradu trov úspešnej strane sporu pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania. Ustanovenie § 257 C.s.p. slúži na odstránenie neprimeranej tvrdosti, inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu.

31. Súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o trovách konania bral do úvahy okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadal aj na postoj strán sporu v konaní.

32. Aj odvolaciemu súdu z jeho rozhodovacej činnosti v iných obdobných sporoch, kde vystupoval práve žalovaný je známe, že tento napriek samotnej existencii dlhov v nie zanedbateľnej výške voči svojim dodávateľom a jeho dlhodobom omeškaní, tieto neuhradil. Uvedené vyústilo do stavu, že tieto veritelia pristúpili k postúpeniu svojich pohľadávok voči žalovanému na spoločnosť BFF Central Europe s.r.o., ktorá po márných snahách o ich dobrovoľnú úhradu žalovaným (návrhoch na uzatvorenie splátkových kalendárov), následne pristúpila k ich súdnemu vymáhaniu. Žalovaný obranu v týchto sporoch založil na neplatnosti samotných zmlúv o postúpení, teda spochybnil postupníka ako nového veriteľa, pričom tieto pohľadávky dobrovoľne neuhradil ani postupcom ako ich pôvodným veriteľom.

33. Za tejto situácie preto nemožno vyčítať žalobcovi ako postupcovi a spoločnosti BFF Central Europe s.r.o. ako postupníkovi, že títo z opatrnosti a dôvodu obavy o prípadné premlčanie pohľadávok (čo výslovne zvýraznili už v žalobe), pristúpili k podaniu spoločnej žaloby za účelom úspešného vymoženia pohľadávok voči žalovanému, s účinkami spočívania premlčacej doby podľa § 402 Obchodného zákonníka.

34. Napokon z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný v rámci konania zotrval na svojej argumentačnej línii, na základe ktorej žiadal žalobu voči obom žalobcom v celom rozsahu zamietnuť, teda spochybňoval ako veriteľa pohľadávok nie len postupníka, ale aj postupcu, ktorému taktiež odmietal plniť, teda pochybnosti žalobcu v tomto smere sa nepokúsil ani rozptýliť.

35. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca mal podať samostatnú žalobu a hneď konanie prerušiť, odvolací súd udáva, že o prerušení konania rozhoduje súd a nie strana sporu. Pokiaľ žalovaný mal pochybnosť, kto je jeho veriteľom (postupca alebo postupník) za stavu, ak základ a výška pohľadávky nebola sporná, nič mu nebránilo svoj dlh zložiť do notárskej úschovy na účely splnenia záväzku a tým predísť sporu o jej súdne vymáhanie.

36. Skutočnosť, že žalobca (rovnako ako žalovaný) bol v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou a že využil všetky procesné prostriedky, ktoré mu C.s.p. priznáva, nemožno hodnotiť v jeho neprospech.

37. Nedôvodná je aj polemika žalovaného v smere, že súd prvej inštancie prejudikoval dôvodnosť nároku žalobcu, keď uviedol, že by sa nárok žalobcu premlčal bez toho, aby vedel, že sa jedná o dôvodný nárok, keďže to nebolo predmetom dokazovania v spore. K týmto úvahám žalovaného odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie rozhodol o použití § 257 C.s.p. v spore až po tom, čo bolo na základe žaloby žalobcov právoplatne rozhodnuté o priznaní uplatnenej pohľadávky pre spoločnosť BFF Central Europe s.r.o., ktorým okamihom bola ustálená aj osoba veriteľa. Teda v čase napádaného rozhodnutia (nie v čase podania žaloby) bolo zrejmé, že došlo k platnému postúpeniu existujúcej pohľadávky a jej veriteľom nie je žalobca. Podľa § 387 ods. 2 Obchodného zákonníka, premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú, teda premlčanie sa vzťahuje na pohľadávku ako takú a nie na osobu jej veriteľa.

38. Súd prvej inštancie po tom, čo uplatnená pohľadávka bola priznaná spoločnosti BFF Central Europe s.r.o. ako veriteľovi, v dôsledku čoho žalobca zobral žalobu voči žalovanému späť, správne konštatoval, že zastavenie konania procesne zaviniel žalobca, ktorý zobral žalobu späť bez uspokojenia nároku žalovaným, čo by odôvodňovalo použitie ustanovenia § 256 ods. 1 C.s.p., no zároveň správne aplikoval v spore výnimku z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania a to práve ustanovenie § 257 C.s.p., ktorého použitia sa domáhal žalobca už v späťvzatí žaloby.

39. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o použití ustanovenia § 257 C.s.p. v spore nemožno považovať ani za prekvapivé pre žalovaného, keďže jeho aplikácie sa domáhal žalobca už v späťvzatí žaloby, ktorá bola doručovaná žalovanému, teda o tejto skutočnosti mal žalovaný vedomosť už v priebehu konania, ešte pred v poradí prvým rozhodnutím súdu prvej inštancie o trovách konania. Žalovaný na tento návrh žalobcu v podaní, ktorým vyslovil súhlas so späťvzatím žaloby reagoval iba tak, že žiadal priznať nárok na náhradu trov konania. Bližšie sa k nedôvodnosti použitia § 257 C.s.p. v spore nevyjadril, napriek tomu, že mu muselo byť zrejmé, že práve takéhoto rozhodnutia o trovách konania sa domáha práve žalobca.

40. Svoju argumentačnú líniu o nedôvodnosti aplikácie § 257 C.s.p. pritom žalovaný naplno predostrel v podaní zo dňa 8.3.2022 – vyjadrení k odvolaniu žalobcu o trovách konania, kde už namietal nedôvodnosť použitia uvedeného ustanovenia, ktoré tam uvádzané skutočnosti prevzal do odvolania voči napádanému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Napokon aj z obsahu rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý zrušil v poradí prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania muselo byť žalovanému zrejmé, že súd prvej inštancie sa bude musieť pri novom rozhodnutí o trovách konania opätovne zaoberať použitím § 257 C.s.p. v spore.

41. Súd prvej inštancie preto dospel k správne záveru, že boli splnené podmienky pre úspešné použitie ustanovenia § 257 C.s.p., keď vo svojej úvahe ohľadne existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovaného, tieto zohľadnil a vyhodnotil v prospech žalobcu. Keďže žalovaný svojim konaním zadal dôvod na podanie žaloby oboma žalobcami

a zároveň v priebehu konania dával jednoznačne najavo, že nemieni uhradiť uplatnenú pohľadávku ani jednému z nich, argumentujúc jej zamietnutím voči obom žalobcom, správne súd prvej inštancie zohľadnil tieto okolnosti ako dôvody hodné osobitného zreteľa, teda naplnenie podmienok na aplikáciu § 257 C.s.p. v spore.

42. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

43. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. a § 257 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní napriek tomu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný a prináležal by mu teda nárok na náhradu trov odvolacieho konania, tomuto ich náhradu nepriznal, keďže mal za to, že okolnosti hodné osobitného zreteľa spočívajúce rovnako ako v prípade trov konania odôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. Odvolaciemu súdu sa javí byť rozporné so zásadou spravodlivosti a primeranosti, aby žalobcovi, úspešnému v tejto časti konania, vzhľadom na použitie § 257 C.s.p. v prípade nároku na náhradu trov konania, bol priznaný nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).